

præparato, & referuatur, vt post las. Socin & alios notat Blanch. in tract. de compromiss. q. 4. verb. exceptio. n. 34. agitur enim hic de exceptione tã dilatoria, quam peremptoria, respiciente & merita causæ, & personam Actoris, vt dictũ. Dicitur vero ¶ statim & in continenti probari, quod fit ad octo dies, vel plures, nec expectatur productio testium, vltra montes. Relinquitur tamen id arbitrio Iudicis per ea quæ allegat Blanch. in tract. de compromiss. q. 4. numero 35. Concludo igitur cum domino Referente.

Editio statutorum familiæ, & testamēti auiti, bis est petita: Primo, à possessoribus conuentis: quo loco iterum concludo cum domino Referente: quia omnes isti libelli perspicue & extensè continent ea, quibus Actores primarii suam intentionem ex dictis documentis fundare conantur: suntque documentorum contenta non limitatiue in articulis posita, Ac si, *exempli gratia*, dictum esset, statuta familiæ, & testamētum auitum prohibet alienationes extra familiam, sicut, vel, prout in illis instrumentis continetur, quasi limitatæ essent eæ prohibitiones, de qua limitatione dubius esset Reus. Sed (vt ad sensum patet) ponitur declaratiue, vel causaliter, ita quod aduersarius non redditur dubius de narratis per Actorem, sed intelligit causas narratorum. Quo casu, reiecta opinione Immo. in c. 1. de prob. Et Ang. in 103 l. 1. §. edendo. de edend. receptum est, Actorem tñõ teneri statim exhibere instrumenta, sed demum lite contestata. Idque tanto magis, cum Actor ea penes se non habeat, Bart. in l. postquam, §. fin. vt legat. nom. caueat. Lanfranc. in c. quomam contra falsam. rubr. de instrument. production. num. 35. Wurmbs. obs. 5. tit. 9. lib. 1. Spec. in tit. de instrum. edit. §. nunc dicamus. vers. quod si quis. Ferrariens. in forma petendi copiam instrumentorum, vers. cum anno, nu. 7. Alex. conf. 3. nu. 1. vol. 1. Si quidem & particula ista, ¶ prout, sicut, sub hisce diuersis significatis sumuntur, Alex. conf. 4. 6. numer. 9. vol. 1. post Bart. in extrauag. ad repri- 104 mend. verb. prout, nu. 2. Et ponitur particula, ¶ prout, aliquando assertiue & demonstratiue, aliquando relatiue: item limitatiue: item iustificatiue: item causatiue: sicque variis intellectibus, vt passim colligunt Dd. vide Bertach. in verb. prout.

Secundo, est petita editio à primariis Actoribus, quos nullo modo puto audēdos, tũ ¶ quod videntur sibi contrarii, petendo se ab interuentibus instrui, de eo, quod in suis libellis certo 107 & constanter asserunt & ponunt: tum ¶ quod ipsi met contenta eorum documentorum, assertiue, demonstratiue, & declaratiue, in articulis enarrant. Sed quando disponens aliquid, ¶ facit mentionem alicuius instrumenti, tunc præsumitur, quod de contentis in eo, habuerit scientiam, de qua præsumptione scientiæ Bart. in l. qui Roma. §. duo fratres, in 3 & 5 q. de verb. obligat. Bald. in c. 1. tit. Imperat. Lothar. de vsib. feud. vers. iuxta hoc quæro. num. 8. Alex. conf. 113. num. 17 lib. 6. Cessat ergo ex parte petentis etiam causa edendi documenta. Desernerem itaque Actoribus originariis petitam com-

misionem, dissimulando hunc punctum.

Citationem & denunciationem litis Fuggeris contra Brandenburg: Item præposito zum heiligen Creuch/ cõtra Antonium Baumgärtner/ etiam decerno.

Quodque interuenientes, pro suo iure & interesse prætenso, in hoc processu admitti possint, & debeant, nec ego ambigo.

D. B. per omnia, vt Referens, vt & in puncto exceptionũ dilatoriarum: allegat votum & præiudicium in causa Keinck contra N. Referente T. in puncto editionum, Cagnol. in l. 1. de edend.

D. L. & G. vt & D. Q. pariter, nisi quod dubitet: quoad Kelttern / cum sit sub Austriacis, & illi ¶ non recognoscant Camerã, per priuilegium: 109 Quomodo in puncto executionis consulatur, si contra possidētē executio fieri debeat. Idem forte sentiendum de molédino zu Napoltshausen. Sed quia hoc ab alijs vix separari possit, So werden es etwan die Partheyen heruachter bey Desterreich müssen richtig machen.

V O T V M XXIX.

In causa N. contra Episcop. Q.

S V M M A R I A.

- 1 Citatio agnatorum, quorum interest, an in hac causa sit necessaria.
- 2 Figuratio siue narratio casus qualis.
- 3 Actio in hoc casu que competat.
- 4 Actor hic intentũ suum quinque documentis probat.
- 5 Documentum primum in hoc casu cur non probet. Similiter & 2. 3. 4. & 5. documenta nil probant, vt sub num. 6. 7. 8. & 33.
- 6 Super feudi successione, in testamento non potest disponi, maxime si antiquum & masculinum sit.
- 8 Documentum quartum huius casus, quare plus dubij habere videatur, vt n. 9. Probatio huius nu. 10.
- 11 Princeps ea, que sunt iuris positiui, tollere potest.
- 12 Princeps alteri ius quesitũ, ex plenitudine potestatis, non potest tollere.
- 13 Princeps non potest legitimare naturalem in feudis, in præiudicium domini, quando illi apertum foret; & agnatorum, quibus ex pacto & prouidentia ius in feudo quesitum est. & numero 16. 19.
- 14 Princeps, an ex plenitudine potestatis tertio ius quesitum auferre possit, queritur? Respondetur negatiue.
- 15 Doctorum affirmantium, Principem in præiudicium tertij, naturalem legitimare posse, conluso que.
- 17 Famine quando excluduntur à successione feudi, extantibus masculis, ille casus non extenditur ad legitimatos.
- 18 Imperator, que iuris gentium sunt, tollere non potest, nec dominia rerum adimere. & n. 20. 21.
- 22 Princeps ius agnatis differre & prorogare potest.
- 23 Spes succedendi agnatis & dominis, absque causa auferri non potest. & numero 25.
- 24 Lesio & præiudicium tertij spectandum est.
- 26 Iusta causa, vt alicui ius quesitum tollatur, dicitur fauor

- fauor publice vtilitatis, non priuata, cuius gratia a regulis iuris communis receditur.
- 27 Fauor publicus, priuata vtilitati preferendus est.
 - 28 Princeps ex plenitudine potestatis alicui ius quassitum quidem auferre potest, attamen sine legitima causa non deberet facere.
 - 29 Imperator in praiudicium tertij non debet legitimare.
 - 30 Feudi concessio intelligitur fieri cum clausula, saluo iure alterius, licet expresse in concessione non dicatur.
 - 31 Imperator non potest legitimare ad feudum ecclesiasticum, Ratio qua. Nec potest praiudicare directo domino feudi ecclesiastici. nu. 32.
 - 34 Legitimus cur hoc casu, etiam in feudo empto non possit succedere.
 - 35 Documenta, quibus demonstratur legitimum super feudo debere inuestiri, qua. vt sub n. 36. 37. 38. 40. 42. 44. 45. 46. 47. cum 12. subseq.
 - 39 Legitimatio est fauorabilis.
 - 41 Ius in spe existens, non consideratur quoad agnatos.
 - 42 Legitimus per legitimationem vere, non fide fit legitimus, & in omnibus pro filio reputatur.
 - 43 Legitimatio ipsa, vel actus legitimationis non facit aliquem legitimum, sed ipsa lex.
 - 44 A lege quod inducitur, ius dicitur & est.
 - 45 Legitimati dicuntur sui, nec debent esse dissimiles legitime natis. num. 46.
 - 47 Legitimus sicut debetur legitimis in bonis allodialibus etiam legitimatis.
 - 48 Legitimus testamentum rumpit vt legitimus.
 - 49 Legitimus promissum, etiam legitimatis erit.
 - 51 Statutum, quod extraneis masculis legitimis & naturalibus feminas ab hereditate arceat locum habet in legitimo.
 - 52 Legitimi & legitimi, omnino in successione exaqueti, & par ipsorum in hereditatibus conditio.
 - 54 Legitimus esse plus est, quam adoptati, & quare.
 - 58 Legitimus quare in emphyteusi non fiat habilis.
 - 59 Legitimi a tempore legitimationis sunt vere legitimi.
 - 61 Verba illa, Quod legitimatus possit succedere omnibus & quibuscunque, ac in omnibus rebus, quem habeant effectum.
 - 62 Legitimus, in hoc casu, quare super feudo non debeat inuestiri, neque in eo succedere. & sub num. 64. 65. 68. 69. 70. 72. 73.
 - 63 Legitimatio cum consensu domini, feudi scilicet, valet, vel si legitimans sit directus dominus feudi.
 - 66 Legitimati non assumuntur in assessores. Contrarium num. 67.
 - 71 Legitimationis legitima causa que.
 - 74 Imperator ex adulterino coitu vera legitimationem inducere non potest.

D. Referens putat, in hac causa etiam videndum Gabriel. fol. 82. An agnatorum, vel quorum in terest, necessaria sit citatio. vide etiam Ludouicum a Sardinia in tract. de natur. lib. fol. 260. 6. Item Martin. Laudens. in tract. de legitimis. vol. 6. folio 280.

Casus talis est: Sebastianus † a Meckenheim, 2 habuit ex concubina duos filios, & quatuor filias: Ab Imperatore Carolo Quinto impetrauit legitimationem filiorum, Anno 1550. Deinde etiam a Comite Palatino, Vito Polando, Consiliario Heidelbergensi. Eo mortuo, filius Sebastianus, vigore dictarum legitimationum, vult etiam succedere in feodalibus bonis, praesertim, cum secunda legitimatio ipsum in specie ad hoc habilitet. Sed Episcopus Q. recusat inuestituram, cum sit naturalis, & legitimatus.

Dominus Referens igitur, actionem † dat, conditionem scilicet ex lege, vel actionem in factum. Probat intentum † faum quinq; documentis: 4 Primum est, legitimatio Caroli V. Secundum, Testamentum patris. 3. Confirmatio Ferdinandi. 4. Legitimatio Viti Polandi, Comitis Palatini, quoad successionem in feodalibus. 5. Ein Natungas brteff.

Quoad primum, non satis probatum, † quia 5 simpliciter Actor ibi est natalibus restitutus, nec vlla mentio fit bonorum feodalium: quodque in hoc habitatus, tantum abest, quod domino feudi derogatum sit: imo & haec legitimatio expresse, saluo iure tertij, impetrata, quia expresse debet fieri mentio, vt Da. in §. naturales, si controuersia fuerit inter dominum & vassall. Gail. obs. 142. lib. 2. Bald. leam quam, C. de fideicommiss. Afluct. decis. 191. Forster. lib. 2. tract. de success. qua ab intest. deferuntur, quem vide. Alex. cons. 2. 25. 67. lib. 1. Idē conf. 97. vol. 2. Nec cognatis praiudicium inferendum, nec auus, C. de emancip. lib.

Quoad secundum instrumentum, testamentum patris, etiam non iuuat Actorem in nostris terminis, † quia in testamento super feudi 6 successione disponi non potest, maxime si sit antiquum, & masculinum, (secus, si ex pacto & prouidentia) c. 1. de feud. success. Zas. nu. 60. & Feudista dicit. de success. feud. Nec fit in testamento mentio bonorum feodalium.

Tertium instrumentum. Etiam hoc non iuuat, † licet confirmet vtrunque, tam legitima- 7 tionem, quam testamentum paternum non se extendit vltra confirmatum, nec aliquid dat. l. si donati. §. 1. de donat. inter vir. & vxor. l. quia, de iurisdict. omn. iud. c. 1. de confirm. v. il vel inutil. Bartol. & Doctor. in l. more. de iurisdict. omnium iudic. l. legata, de legat. 1. Et satis operatur in suis terminis, l. Aurelius. §. testamento, de lib. legat.

Quartum documentum, videtur plus habere dubii. Est in plenissima forma, † cum clausulis 8 successione in feodalibus bonis; Item restitutionis nataliorum. Itē † cum clausula derogatoria. 9 Patet ex eo, Actorem a † Comite Palatino (ex 10 plenitudine potestatis, nō obstantibus decretis, constitut. & quibusuis, in contrarium facientibus, a Carolo V. priuilegium habente) etiam ad feuda legitimatum, cum specifica clausula derogatoria, non obstante dicto §. naturaliter. Schurff. consil. secundo centur. 1. Forster. de success. lib. secundo. Gail. obs. 142. lib. 2. Ideo idem, ac si ab ipso Imperatore

core legitimatio facta esset ad feuda, gloss. in l. 1. de ent. & curat. dat. ab his. licet in quibusdam discrepet ab his, quæ immediate ab Imperatore fiunt, vt per Forster. d. loco. Ideo omnis difficultas pendet ex tenore priuilegii, l. fideiussores, §. pro Aurelio, de fideius. l. si quis stipulatus 112. de verb. oblig. l. porro, de priuileg. Sed Comes hic etiam ad feuda habuit.

Sed porro, si legitimationem inspiciamus, videre est eum in omnibus, & ad omnia, & expresse, vt in feudis succederet, in priuilegio sibi concessio, non obstantibus iuribus in contrarium, &c. Actorem legitimatum. Quo casu Doctores statuunt, quod legitimatio effectum habeat etiam, quoad successionem in feudis, quæ sententia communiter approbata, vt per Afflict. decis. 195. per tot. Rebuff. consil. 33. Alexand. consil. 2. lib. 1. Dec. consil. 275. quos refert, & communem dicit Forster. lib. 2. de success. ab intest. fol. 231. Ratio, cum sit iuris positiuus, & ergo Princeps possit tollere, glossa & Dd. in dicto §. naturales.

Sed quicquid alii dicant, cum Zasius sentit (pro utiam allegati omnes sentiunt) quod Princeps
12. & ius alteri quæsitum, ex plenitudine potestatis, non possit auferre, Principem non posse legitima-
13. re naturalem in feudis, & in præiudicium domini, quando feudum illi apertum foret & agnatorum, quibus ex pacto & prouidentia ius in feudo quæsitum est. Principalis est quæstio: An
14. Princeps & ex plenitudine potestatis possit auferre ius quæsitum tertio? de qua vide Dd. in l. fin. C. si contra ius vel util. public. leg. rescripta. ibi Cyn. Cod. de precib. Imperat. off. Gail. obseru. 56. cum 2. seqq. & d. obs. 142. vbi tenent, Imperatorem hoc non posse Zaf. consil. 10. lib. 2. Gail. lib. 2. c. 56. Peccat enim, vt Gail. iam allegato loco. Zaf. l. 2. de orig. iur. & l. moribus, §. fin. de vulg. substit. allegat Bald. in multis locis.

Proinde Doctores, & qui tenent, Principem in præiudicium tertii, naturalè legitimare posse, communiter concludunt, ipsum sine legitima causa non habere huiusmodi potestatem, per notat. in l. digna vox, Cod. de ll. & l. 2. de natal. restit. rex. l. nec auus. C. de emancipand. lib.

Sed obiicietur, Principem hoc fecisse, non disputari, quid debuerit? vide Zaf. in vsib. feud. tit. de feudis success. vbi dicit, non posse, num. 74. Ad hoc dicit inclinare Aluarot. post Ifern. & se semper ita tenuisse: idem Zaf. in l. 2. §. sed quod Princeps, de orig. iur. & in l. 1. §. substituere, de vulg. & pupill. disertis

16. verbis ita tenet, Principem & non posse hoc facere, in præiudicium agnatorum, licet Alexander contrarium teneat, refert Gail. obs. 140. vbi dicit, se scire Maximilianum I. nunquam voluisse talia feuda concedere. Idem eadem obseru. numero 9.
17. vbi in casu, quando fœminæ excluduntur, & extantibus masculis, non extendi ad legitimatos asserit, & dicit, illam opinionem Cameram sequi, Zaf. leg. ait prætor, de iure iur. vbi dicit, nec consuetudine vel statuto posse induci. Ideo culpatur Comes Palatinos Schurff. consil. 1. cent. l. n. 17. dicit non succedere in feudo legitimatum: Imperatorem,
18. & quæ iuris gentium sunt, tollere non posse, l. fin.

C. si contra ius vel util. publ. CC. c. qua in Ecclesiarum, de constit. Ideo dominia rerum non potest adimere. Concludit, receptum esse pro æquitate, legitimationem in præiudicium & & damnum agnatorum, aut eorum, quorum interest, non fieri, à Principe factam non valere, neque ipsis ius quæsitum auferre posse.

Non obstat, quod Princeps sit dominus totius mundi: Respondet, verum esse quoad ea, & quæ
20. sunt iuris ciuilibus, quæ possunt immutari: At circa hæreditates ius antiquum corrigi non posse. Inde non sequi, & quod ea quæ sunt iuris gentium, immutari possint: quia ea sunt immutabilia, Boss. in tract. de princ. num. 300. Rebuff. in praxi, reg. 16. de non tollendo quæsitum iure alteri.

Nec obstat, si dicatur, nemini ius quæsitum esse ablatum: quia tempore impetrati priuilegii nullum ius erat quæsitum, sed dependebat ex futuro, Dec. consil. 269. n. 8. Brun. consil. 1. princeps enim non tollit totaliter agnatis ius, sed potius differt, & prorogat, quod fieri potest, per l. fin. C. si contra ius vel util. publ. Brun. d. consil. 1. col. 8. & consil. seq. Guid. consil. 1. Respondet: Hic loco rei, succedere spem successionis: quæ spes & agnatis, & dominis,
23. absque causa, auferri non potest. Nec distinguendum, verum quæsitum sit de præsentia, an ex futuro dependeat. Quia læsio & & præiudicium
24. tertii spectandum est. Quinimo hac spe ablata, & totaliter & directe tolleretur & interciperetur agnatis ipsum feudum: quia toties quoties hoc fieri posset, & sic agnati nunquam succederent: inde modicam hanc esse læsionem dici non posse.

Nec obstat, si dicatur, ex iusta causa hic legitimationem factam, quia non existant filii, &c. Respondet eam causam non esse sufficientem, vt tertio ius quæsitum tollatur. Nam iusta causa & dicitur fauor publicæ utilitatis, non priuatæ, l. 26. Barbarius, de offic. iudic. cuius gratia à regulis iuris communis receditur, l. ita vulneratus, §. multa, ad l. Aquil. Et illa causa respicit solum priuatos, die von Weckensheim. Publicus vero fauor, & qui pro Reo militat, priuatæ utilitati præferendus est, c. Imperialem, in princ. de prohib. feud. alien. l. si quis graue, §. vtrum, ad Syllan.

Nec obstat, Principem vsum absoluta potestate, Bald. l. si testamentum, C. de testam. idem in proem. feud. numero 34. tamen cõmunis opinio est, Principem & ex plenitudine potestatis, hoc quidem
28. posse, attamen sine legitima causa non debere. Dd. in d. §. naturales. Concludit potius, Imperatorem hic absoluta potestate vsum non esse: quia in originali priuilegio Caroli V. Imperator Vito Polando, Comiti Palatino concessio, expressa est clausula: dummodo tamen legitimationes eiusmodi non præiudicent: den andern recht ehelichen Kindern vnd Erben nicht nachtheilig seyn. Et sane illos fines Comiti non licuit transgredi, c. porro de priuileg. Gail. obser. 42. vbi dicit in præiudicium tertii, Imperatorem non debere legitimare. Infert,
29. Comiti Palatino tantam potestatem non esse concessam

cessam, imo & tacite eam inesse cōditionem, d. l. nec anus, l. 2. §. si quid à Principe, si quid in loco publ. l. 1. in l. fin. C. de constit. princ. vbi dicit, æquitati conformandum priuilegium, etiamsi verba nō patiantur. Et quod feudi concessio † intelligatur facta, cum clausula, Saluo iure alterius, licet hoc in concessione expresse dictum non sit, l. in concedendo, de ag. pluui. arcend. Dec. conf. 23. numero 9. conf. 345. 357. Forster. lib. 2. fol. 212. Ergo concludit, eam clausulam non præiudicare iuri tertii quæsitō. Zas. conf. 11. lib. 1. Et dato, quod Imperator hoc possit: tamen non posse legitimare † ad feudum ecclesiasticum Imperatorem, quale est nostrum, quia sunt extra iurisdictionem eius, Zas. de feud. success. Forster. lib. 1. fol. 233. vbi allegat consil. Signorol. vbi dicit: Imperatorem † non posse præiudicare directo domino feudi ecclesiastici, Brun. conf. 15. Afflic. decis. 386. tandem: repugnare mores & consuetudinem totius Germaniæ.

Concludit, Actorem suam intentionem non probasse, videlicet, quod sit satis qualificatus.

Quoad quintum instrumentum: Et sane Actor hoc instrumento docet, dāsi Actoris parentes solches Eehen an sich erfaufft. (nota non constat, à quo emptū, & an hoc sit feudum) Respondet: Posito, tale sit feudum, scilicet emptum: tamen in eo succedere † non posse: quia in testamento nulla sit mentio bonorum feudalium † nec veniunt ex testamēto, gl. in litem videndū, §. si de petit. hered. vide Zas. in consilio 9. numero 23. libro 2. Feudum etiam hoc esse antiquum, & masculinum, nec recti feudi naturam esse mutatam, idque constare ex reuerfo. Concludit, Actorem nec per hoc instrumentum articulum duodecimum probasse,

Concludit finaliter, quod Reus, præpositus Weissenburgensis, Actorem nostrum inuestire non teneatur, & recte denegasse, nullamque iniuriam illatam Actori, nec in pecnam incidisse. Et reum absoluendum: *Compensatis expensis.*

Aliud votum, in eadem causa.

D. N. Correferens: Reus asserit in exceptionibus, Es beruhe der ganze Streit allein darauff: Ob Actori, als legitimato per rescriptum Principis, ipse Reus, tanquam præpositus Weissenburgensis, zu leihen schuldig als ein alt Stamm Eehen? Et videtur, quod sic: Primo: † quia legitimatus per rescriptum, vt est in confesso.

Secundo: † Reus fatetur, quod pater Actoris d. feudum habuerit à Reo, donec vixit.

Tertio: † Quia etiam ad bona feudalia legitimatus, cum prægnantibus clausulis. Vestr. pag. 212. 211. vbi dicit. hoc posse Comitem Palatinum, Couar. de spons. part. 2. c. 8. §. 8. n. 6. 7.

Quarto: † Et sic limitari §. naturales. & ibi glossam non obstantibus iuribus in contrariū, ibi Bald Jacob. de Belus. Couar. d. loco, §. 9. Forst. 230. Iul. Clar. lib. 4. §. feudum, q. 82. Vasqui. de success. prog. lib. 1. §. 2. n. 52. Socin. conf. 3. num. 9. 10. libro 3.

Quinto: † Quia legitimatio est fauorabilis, Paris consilio 1. n. 52. 53. 54. 58. 64. 69. 76. 98. part. 2.

Sexto: † Quia legitimatio Actoris, Reo de præfenti nihil abstulit, vel ademit: siquidem nullum tunc habuit ius quæsitum, quia pater adhuc vixit, Crot. in repetit. l. Gallus. Et alias ius † in spe existens, non consideratur, quoad agnatos. Forster. fol. 299. Crotus in d. l. Gallus, §. & quid si. nu. 33. de lib. & posth. Paris. conf. 1. n. 128. parte 2.

Septimo: † Per legitimatiōem Actor vere legitimus factus, non per fictionem, vt in omnibus pro filio iusto reputetur. Forster. fol. 217. Vasqui. de success. prog. lib. 1. §. 2. nu. 50. C. d. loco. Alex. conf. 2. nu. 10. lib. 1. Lex enim † facit aliquem legitimum, non ipsa legitimatio, vel actus legitimatiōis, Schurff. conf. 2. centur. 1. numero 1. 2. 3.

Octauo: † Quod à lege inducitur, ius esse nemo dubitat. Sed quæ sunt iuris, vere induentur, nō ficte. Vere igitur legitimi per Principem redduntur, Forster. pag. 217. Alex. d. conf. 2. n. 10. lib. 1.

Nono: † Legitimati dicuntur sui, Forster. dict. loco.

Decimo: † Non debent esse dissimiles legitime natis, §. sit igitur licentia, vers. nihil à legitimis, & §. & quoniam, vers. nihil dissimiles legitimis, auth. quibus modis naturales efficiantur sui. Cum igitur in nullo differant, in omnibus exæquati dicendi. Forst. pagina 229. Schurff. vt supra.

Vndecimo: † Sicut legitimis, in bonis alodialibus debetur legitima, ita etiam legitimatis, etiamsi à Comite Palatino sint legitimati, Forst. fol. 222.

Duodecimo: † Inde legitimatus testamētum rumpit, vt legitimus. Forst. f. 218.

Decimotertio: † Quod promissum legitimis, etiam legitimatis erit, Forst. f. 218.

Decimoquarto: † Sicut pater potest disporre de bonis suis cum filio, coram duobus testibus, ita etiam cum legitimato, Forst. d. f. 218.

Decimoquinto: † Statutum, quod extantibus masculis legitimis & naturalibus, fœminas ab hereditate arcet, locū habet in legitimato Forst. fol. 222. Et quamuis contraria opinio, teste Gail. c. 140. lib. 2. num. 6. verior & communior est, sicque legitimatus filius pinguiori quidem prærogatiua, contra filiam legitime natam, vti non potest: tamen cum modo dicta filia, sorore sua legitima & naturali, ipse legitimatus, æqualiter succedit, secundum terminos iuris communis, Gail. d. loco.

Decimosexto: † Legitimati & legitimi, omnino in successione exæquari, & par ipsorum in hereditatibus conditio. Forst. f. 218.

Decimosextimo: † Natalibus restituere, & libertos facere ingenuos, pari passu ambulant. Forst. f. 218.

Decimooctauo: † Plus est, esse legitimatum, quam adoptatum, quia hic naturalia primordia habet: adoptatus vero ab extraneo, ciuilia tantū. Item fauorabilior est legitimatio: Ergo legitimatus magis debet effici filius, Forst. fol. 218.

Decimonono: † Non defunt quidem argumenta quibus inferitur, quod legitimatus non sit vere legitimus. Forst. f. 220. 221. Sed Socin. distinguit inter tempus præcedens, & inter sequens

actum legitimacionis: ita vt legitimatus, à tempore legitimacionis, vere dicatur legitimus. Videtur igitur hic quoque simile, *Vasq. de success. prog. lib. 1. §. 2. num. 42. 43. 50. 88. Idem in repet. l. si quando, nu. 65. Cod. de inoffic. test.*

56 Vigesimo: † Facit pro Actore legitimacionis definitio, vide *Forster f. 193.*

57 Vigesimo primo: † Legitimacioni inserenda causa vt habet *Forster f. 196. 197.*

58 Vigesimo secundo: † Si obijcitur, legitimatus non in emphyteusi fieri habilis, quia non vere legitimus, & propter nobilitatem Ecclesiæ, *Forst. f. 219.*

Respondet: quod imo † à tempore legitimacionis sint vere legitimi, adeoque non immerito legitimatio, quando fuit restitutiuæ, etiam in præiudicium aliorum, respectu tamen iuris, nondum realiter quæsit, sed existentis in spe, retrahitur ad tempus natiuitatis, *Forster. folio 222. 224. 228. 232.*

60 Vigesimo tertio: † Facit pro Actore, quia Carolus V. & Ferdinandus, in legitimacionibus & priuilegiis suis, mandat etiam ecclesiasticis Principibus & Prælatibus, ne priuilegiis & inductis cõtraueniant. Accedit, quod Actor legitimatus, possit succedere omnibus & quibuscunque, † ac omnibus in rebus. Quæ sane verba eum habent effectum, vt legitimatus succedere valeat, etiam in feudo *Mench consilio 19. n. 14. allegat. Gozadin. consil. 4. 25. 46.* Idque tanto magis hoc casu, cum expresse præcipiatur etiam Ecclesiasticis, ne legitimatum impediatur. *Gul. dict. obseruat. 140. numero 9. libr. 2.* Imo sufficit quando ex verbis aliquor, in Principis concessione expressis, colligi potest, Principem id voluisse, *Couarruu. de sponsal. part. 2. capite octauo. §. 8. n. 6.*

Ex his & aliis fundamētis, quæ præcipue *Forsterus* ibidem loci collegit, satis superque apparet, Actoris intentionem omnino esse fundatam, nec argumenta à domino Referente in suo voto præmissa allata, multum obstare, percipiam vero hac de causa melius sententiarum iudicium.

Saluo.

Aliud votum in eadem causa.

62 D. Q. Concludit cum Referente: † Primo, per *Molin. in consuetud. Paris. §. 8. gl. 1. numero 59. part. 1.*

63 Quod scilicet † legitimatio valet, cum consensu domini, vel si legitimans sit directus dominus feudi, adde *Ias. in conf. 70. in fin. lib. 3.*

64 Secundo: † Propter pudicitiam, & publicam honestatē, *Frid. Schenck. lib. 3. tit. 4. §. naturales, numero 1.*

65 Tertio: † Cõuenit hæc opinio moribus Germanorum: ideo legitimi non assumuntur † in assessores, *Myns. obs. 31. cent. 4. facit obser. 26. cent. 3.*

67 Contraria † tamen communis opinio, vt per *Soarez. in litera L. numero 117.*

68 Quarto: † Huius opinionis sunt recentiores Germaniæ feudistæ, vt *Zas. dictis locis. Sonsbeck. part. 9. n. 69. Petrus Loriot. de feud. success. Schenck. d. loco. Isernia in d. §. naturales, numero 3. 4. & glossator eius, Nan-*

us, in verbo, paterno in fin. ibid. Catellian. Cotta in memorial. lib. verb. legit. Imperat.

Quinto: † Constat de mente Caroli Quinti, 69 qui noluit ad feuda legitimare, *glossa & Dd. in d. §. naturales.*

Sexto: † Defecit hic probabilis causæ in legitimacione expressio, *Ambaran. cons. 241. n. 4. Curt. Sen. cons. 16. nu. 17. Dec. cons. 292. num. 4* vbi dicit maxime in Comite Palatino legitimatē hoc requiri, *Panciro. conf. 66. nu. 14. 15. communem dicit Curt. Iun. cons. 75. num. 4. Soarez. lit. L. num. 110. Goz. ad. conf. 6. nu. 25. & nu. 56.* Legitima autem † causa, vt 71 per *Curt. d. conf. 45. est,* vt ibidem habetur. Neque æque præsumitur de Comite Palatino, vt de Imperatore, *Paris. conf. 6 numero 36. 37. lib. 2.*

Septimo: † Videtur posse dici subreptitiæ im- 72 petratam legitimacionem: ita per *Roland. conf. 49. num. 55. vol. 4.* Non esse simpliciter hereditarium feudum dicit, nec ita præsumi, sed potius ex pacto & prouidentia, *Sigism. Lofred. conf. 1. num. 127. & sequitur Iul. Clar. §. feudum. q. 9. nu. 6. 7.*

Octauo: † Accedit, quod Actori in alia con- 73 trouersia, propter allodialia, mora abagnatis, obiecta natiuitas ex adulterino coitu, quia prior maritus adhuc vixerit, quod velint probare, &c. vt per *Dd. in capit. dominus. de secund. nupt. & capit. cum in presentia, de sponsal.* Inde nec Imperator veram inducere potest legitimacionem, *Cacheran. decisio. 119. per tot. Guido Panciro. conf. 66. per totum.* Concludit cum domino Referente.

V O T V M XX.

In causa A. C. contra Episcop. C.

S V M M A R I A.

- 1 Iurisdictio ex remissione Imperatoris fundata, quæ excitauit iurisdictionem ordinariam.
- 2 Camera ex contractu publico, statuumq. conuentione iurisdictionē cum Imperatore habet concurrentem.
- 3 Camera quandoque litigantium partium intuitu limitatam habet iurisdictionem.
- 4 Index aut ratione generalis officij, iurisdictionē ordinariam habet, eamq. retinet; aut ab initio non habet ordinariam. nu. 6.
- 5 Commissio specialis, in hoc casu, est excitatio, non delegatio.
- 7 Prorogatio sicut fieri potest per hominem, ita etiam per legem: Quodlibet namque officium prorogari potest. nu. 8.
- 9 Camera habet iurisdictionem ordinariam, excepto casu, der *Außtrage.*
- 10 Reus, omiſsa exceptione declinatoria, in causa procedendo. litem contestando, & concludendo, &c. prorogasse videtur.
- 11 Libelli conclusio in primis obseruanda quia ampliat & declarat actionem intentatam & n. 268.
- 12 Ex libelli conclusione, an possessorium an petitorium, an vero vtrumq. in iudicij deductum, cognoscendum est; Et in quantum hoc procedat. n. 13.